

Lehtemme numerossa 4–5/1952 oli dipl.ins. Yrjö Nissisen 12-sivuinen kirjoitus aiheesta *Maaseudun taajaan asuttujen alueiden järjestelykysymyksiä*, jonka loppupäätelmistä seuraavat lainaukset.

Varsinaisen rakennussuunnitelmatyön jouduttamiseksi on ilmeisesti turvauttava jälleen organisaation muutokseen. Tuntuu luonnottomalta, että rakennussuunnitelman varsinainen suunnittelutyö, joka muodostaa vain osan koko rakennussuunnitelmatyöstä, on ollut arkkitehtien monopoolina, maanmittausviranomaisien suorittaessa muut työt, mittauksen, paalutuksen ja maankäytön toteuttamisen maanjakoja koskevalta osalta.

Virkakuntamme keskuudessa tuskin voitaneen olla toista mieltä, kuin että rakennussuunnitelmatyö kokonaisuudessaan olisi saatava maanmittausinsinöörin johdolla tehtäväksi. Ehkä olisi mentävä vielä pitemmälle. Ehkä olisi syytä poistaa kaikki maaseutua koskevat säännökset asemakaavalaista ja annettava niistä kokonaan uusi laki, jossa maaseudun kaavoittamistyöt määrättäisiin maatalousministeriön alaisiksi, niiden oltua tähän asti sisäministeriön alaisina. Tällöin saataisiin suunnittelu joustavammaksi ja maatalouden olosuhteisiin paremmin mukautuvaksi, minkä lisäksi maanomistajien edut tulisivat paremmin valvotuiksi. Tällöin lankeaa myös luonnostaan, että maaseudun kaavoittamistehtävät uskottaisiin maanmittausviranomaisille, joko maanmittaushallituksessa tehtäväksi tai maanmittaustoimituksena suoritettavaksi. Tämä ei suinkaan merkitse sitä, että maanmittausinsinöörit tekisivät rakennussuunnitelmia muista viranomaisista riippumatta, vaan tultaisiin työtä johtavan insinöörin toimesta pitämään paikkakunnalla sellaisia katselmuksia ja neuvottelukokouksia, joihin kaikki alan ammattimiehet, niin myös maanomistajat ja kunnan viranomaiset kutsutaan ja jois-

**Maanmittausinsinöörin Liiton
Iomakemainos v:lta 1952
Suomen Maanmittariyhdistyksen
Aikakauskirjassa.**

sa kaikki periaatteellista laatua olevat kysymykset ratkaistaan yhteisymmärryksessä ja maanomistajien toivomukset huomioon ottaen. Kokouksissa esitetyt toivomukset ja tehdyt päätökset merkittäisiin pöytäkirjaan, joka liitetään rakennussuunnitelmaa koskeviin asiakirjoihin. Mikäli kokouksissa läsnäolleet ammattivirastojen edustajat hyväksyvät lopullisen rakennussuunnitelmaehdotuksen, ei lääninhallituksen olisi syytä lähettää laadittua suunnitelmaa enää lausunnonlehteen virastoihin, vaan voitaisiin suunnitelma vahvistaa sen jälkeen, kun se on ollut nähtävänä paikkakunnalla lain määräämässä järjestyksessä eikä siitä ole enää valitettu. Tällä tavoin voitaisiin suunnitelman laatimis- ja vahvistamisenettelyä paljon jouduttaa, varsinkin kun suunnitelman vahvistamista viivyttävät monet lausunnot voidaan jättää hankkimatta. [Huh, olipa pitkä kapale.]

– – Maanmittausvirakunnan on syytä seurata valppaasti asian kehitystä ja olla valmiina, jos niin tarvitaan, ottamaan vastaan sille ehkä tarjottavia kaavoittamistehtäviä. Pienestä alusta, joka jo on tapahtunut, voi muodostua vielä suuri urakka, jonka selvittämiseksi on pantava kaikki voimat liikkeelle.

Pieniä tietoja

Maanmittaushallituksen asemakaavamittaustoimiston työkertomuksesta vuodelta 1951 käy selville mm., että...

Rakennussuunnitelman suunnittelutyötä tehtiin v. 1951 kahdella paikkakunnalla, joista toisessa saatiin rakennussuunnitelman luonnos valmiiksi.

Kalevi Raussi

kalevi.raussi@kolumbus.fi

tuntui hyvältä valinnalta. Minut valittiin ja olen maaliskuusta 2000 lähtien ollut Sipoon kunnan töissä.

Sipoossa minun vastuulla on eri kaavaprojektien koordinointi; valvon, että konsultit tekevät työnsä sovittussa aika-tila- ja paikallistuntemusta. Hoidan kaavojen nähtävillä olot, kuulutukset, tapaan asukkaita sekä maanomistajia ja valmistelen päätösehdotuksia lautakunnalle. Sipoo on kysytty asuinpaikka, minulle tulee päivisin kyselyitä rakentamismahdollisuuksista ja kaavoista uuden alueen kaavoituksen.

Olen nuorena kaavoittajana saanut tehdä hyvin vaativia ja monipuolisia projekteja. Kaavoittajana kunnan palveluksessa saa heti ryhtyä tekemään kunnan töitä. Se voi joskus tuntua vähän rasakalta, mutta se on hyvin antoisaa. Tässä on kova vauhti päällä koko ajan, eikä ikinä tarvitse miettiä päivän tylsyyttä. Yhtään päivää ei voi suunnitella valmiiksi etukäteen, koska aina voi tulla yllättäviä hankkeita joko asukkailta tai talon sisältä. ”Varje dag är olik den andra.”

Kaavoittajana minulla on mahdollisuus luoda hyvää, kaunista, harmonista ja viihtyisää ympäristöä asukkaille ja yhteiskunnalle. Kaavoittajan työn jälki on jos ei ikuista niin ainakin kauaskantoista, se näkyy pitkään tulevaisuudessa.

Kuten olen jo edellä todennut niin kaavoittajan ammatti on vaativa mutta antoisaa. Kaavoittajalla pitäisi olla hyvä organisointikyky ja kommunikointitaito. Kompromisseja on löydettävä ja luovuutta oltava niin, että hyviä kaavaratkaisuja löydetään vaikka asukkaiden ja päättäjäien toivomukset ovat ristiriidassa. Uusi alueiden suunnittelussa on otettava huomioon sekä luonto, ympäristö että kulttuuri. Maankäyttö- ja rakennuslaki on myös osattava. Kaavoitusala edellyttää kokonaisnäkemystä, luovuutta ja visioita. Enää ei tarvitse osata piirtää – tietokoneohjelmat tekevät sen sinun puolestasi.”